

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Bucuroul de distribuire: Librăria Asociațiunei Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

„Nu știți ce cereți“

(Marcu 38.)

Postul mare este vremea când omul trebuie să uite de lume și să se gândească numai la mântuirea sufletului său. În acest timp creștinul își abate privirile sale de la lume și frumsețele ei și nu vrea să vadă nimic, decât numai pe Hristos care se apropie de muntele Golgothei. Acest Hristos cu capul încununat de spini, cu fața brăzdată de lacrimi și sudori de sânge, strălucește azi înaintea ochilor nostri, absoarbem de pe buzele lui cuvintele sale de îmbărbătare... dar citim pe sfânta lui față și o îndoială. Îndoiala, că am fi vrednici de cununa lui cerească, pânăcând noi numai admirăm cununa lui de spini, dar în viață cu grijă încunjurăm orice durere mică; pânăcând suntem gata să ștergem lacrimile, mai ales acele ce se varsă din ochii nostri dar obosând prea repede în acest lucru, nu mai avem putere să le ștergem și celorlalți. Isus, cu ochii săi cei plini de dragoste dumnezeiască, ne cheamă și ne privește; dar vede că noi toți la cununa lui cea cerească râvnim, nu la cea de spini, la mărirea Lui vrem să fim părtași, nu la calea Crucii lui.

Glasul apostolilor, în Sfânta Scriptură este glasul nostru al oamenilor: plini de dorinți bune, plin de dragoste, dar și de slăbiciune, de dragoste de sine și frică. În evanghelia de astăzi Hristos, celce se apropie de Ierusalimul patimilor sale, ne întreabă și pe noi cu apostolii: „ce vreți să vă fac vouă?“, iar noi răspundem, cași ei: „Dă-ne nouă ca să ședem, unul deadreapta, și altul deaslânga ta, întru mărirea ta!“ (Marcu 10, 32). Dar mărirea lui Hristos s'a arătat întru toată strălucirea sa

atunci când s'a jertfit de bunăvoie pentru noi pe lemnul crucii, de aceea ne întreabă precum i-a întrebat pe apostoli: „Nu știți ce cereți. Putea-veți bea păharul, care-l voi bea eu și cu botezul cu carele eu mă voi boteza să vă botezați?“ (Marcu 10, 38.)

Dacă vrem să fim și noi părtași ai mării lui Hristos, putea-vom oare să fie viața noastră numai adevăr, și totuși persecutați cași răpânditorii minciunii; faptele noastre numai dragoste și totuși încunjurați de cea mai crânceană ură; viața noastră numai lumină și totuși ispitit de slugile întunerecului; să pregătim și să răspândim viața și totuși să fim uciși mișelește cași El?

Cu toate aceste, Hristos este calea adevărul, și viața. Calea arătată de el este singură care duce la mântuire, cununa cea de spini din viață purtată cu gândul lui Hristos este singura care poate să fie schimbată cu ceea a mării vecinice, de aceea cerând parte la mărirea Lui, trebuie să primim și partea cuvenită din patimile Lui.

Despre S. Cuminecătura.

(continuare)

Am citit într'o carte următoarea întâmplare. O corabie cu călători plecând dintr'un port al Franței către America, în drum pe mare invindusă o fortună groaznică, corabia cu pasagerii în urma vântului puternic a fost aruncată pe o insulă pustie. Călători scăpați astfel de naufragiu sau bucurat vazându-se lăsați în viață, înse oricât s'au ostenit a cerca de a mănărei pe insula salvatoare, nici rădăcini n'au

găsit și așa erau espuși la teribila moarte a foamei. Intre călători să afla și o mama cu fiica sa micuță de un jumătate an, neavând alimente cu ce să-se nutrească mama, prin urmare nu avea lapte de a-și nutri mica fetiță, ceea ce îi cauză o teribilă durere mamei vazându-și dorul inimei e spus la chinurile foamei și veștețându-și cu incetul în brațele ei. Să decis mama la un fapt eroic, de câte ori plângea fetița chinuită de foame, străpungea sânul cu un ac și cu sângele ei o nutrea pânăcând la vr'o opt zile sosind o alta corabie salvatoare în apropierea înzulei, la semnalele și strigătele desperate a naufragașilor de pe înzula pustia au fost transportați de acest vas. Medicul vaporului salvator examinând pe mamă și fetiță a constatat, că mama din cauza pierderii sângelui — devenind debilă nu mai poate trăi, însă fetița este sănătoasă.

Mama pe drum a și murit, pe fetiță a adoptatu-o un călător bogat dându-i o creștere creștinească. Devenind fetița mare frumușica și bine crescută în toate zilele la ora 12 plângea cu mare jele rugându-se cu toată or doarea inimei pentru sufletul mamei sale, care cu prețul sângelui ei a salvatu-o dela moartea sigură.

Isus Hristos mai mult a făcut pentru noi și a noastră mântuire, decât aceasta mamă eroină. Sa coborit din înălțimele cerurilor, a luat chip de rob asupra sa, a suferit, pălinit și a murit moartea rușinoasă a crucei pentru mântuirea și fericirea sufletelor noastre. Inse a dorit și a voit a rămânea statornic în mijlocul nostru, a dorit și voit stabil a ne nutri cu prea scump trupul său și preasfint Sângele său întemeind și lăsându-ne nouă hrană — mană — crească pe s. altare S. Cuminecătură.

Prin S. Cuminecătură Isus stăpânește asupra inimelor noastre: El este ținta ori carei virtuți și ca de pre o culme de munte înalt răspândește asupra lumii întregi, peste întreagă religiunea sa bunătatea, mila și dumnezeirea sa.

Mântuitorul sufletelor noastre — Isus în calea sa pământească de multe ori nu era primit, nu era recunoscut, nu era preamărit în modul convenit de Fiul a lui Dumnezeu și cu tristețe a trebuit să zică: „Fiul omenesc venind oare afla-va credință pe pământ” s. Luca XVIII. 8. Acuma ap-

roape de două mii ani să află în taina S. Cuminecături și suntem mereu întrebați: Oare avem noi credință iubim noi pe dulcele Isus aflător în bisericile noastre pe s. altare cercăm 'l și cercetăm 'l noi cu cinstea convenită de câte ori trecem ori înțrăm în bisericile noastre?

D. V.

Darul M. S. Regelui pentru Papa Piu.

Delegația română în audiența la Sanctitatea Sa. Cetim în „Universul” No. 69 următoarea știre comunicata după Rador primită din Roma la 11 crt.

Papa a primit în audiență, cu o deosebită solemnitate pe d. Petrescu Comnen ministrul României, împreună cu d-nii colonel Stoicescu și David Popescu aghiotanți regali ai Majestății Sale Regelui Carol, locotenentul Hodoș din excorta regală, consilierul Brosu și menseniorul Juga, consultatorul eclasiastic de pe lângă legația română

Delegațiunea a remis Sanctității Salei o scrisoare autografă și un dar din partea M. Sale Regelui, o splendidă icoană veche bizantină prezentată într'o cutie de stejar cu armale pontificale și o placă de bronz menționând numele donatorului, totul într'o cutie de moar alb pe care era imprimată de asemenea stema papală în aur.

D. ministru Petrescu Comnen a rostit o scurtă cuvântare, după care aghiotanții regali au prezentat Papei scrisoarea și darul Majestății Sale.

Papa a rostit un călduros discurs plin de simpatie pentru regele și poporul român și a transmis M. Sale Regelui mulțumiri și o specială binecuvântare apostolică.

Strălucita delegație regală a făcut o excelentă impresie la Roma, iar noile uniforme românești au făcut obiectul admirației tuturor.

Delegația a fost întâmpinată atât la sosirea în Vatican cât și la plecare cu onoruri militare.

Tot cu aceasta ocaziune Papa după ce a celit scrisoarea Suveranului României, a admirat mult darul făcut de Suveran și a remis ministrului României spre a preda Majestății Sale Regelui Carol, fotografia sa cu o dedicație, într'o ramă de argint cu insignele pontificale.

Desnădejdea.

În vremurile aceste grele, ușor ne poate cuprinde desnădejdea, dacă credința noastră nu este destul de constantă, dacă ea nu este întemeiată pe convingerea, că Dumnezeu ne va recompensa pentru toate suferințele. Căci dacă privim în jurul nostru ce vedem! Mizerie, boală, năcaz! Și aceste trei parcă sunt aliante ca să ne omoare sufletul. Când muncim din greu și rezultatul material al muncii noastre este că n'avem pâinea de toate zilele, când suntem neajutorați pe patul boalei, când diferitele năcasuri își întind brațele lor de polip, ca să ne sugrume, — atunci spiritul desnădejdiei rânjește în apropiere căci simte o pradă ușoară. Dar sufletul nostru, să fie tare și să nu se lase răpit de spiritul desnădejdiei, căci să nu uităm, bunul Dumnezeu veghează asupra noastră. E ușor să opunem, când ne merge bine: Eu cred în Dumnezeu — dar e foarte greu să o facem aceasta, când diavolul toate împrejurările, așa le potrivește ca noi să putem întreba: Care este Dumnezeu?!

Este! Fiți convinși frații mei, că este! Spiritul desnădejdiei și al îndoielii e însuși diavolul, care ar vrea ca avertizările lui Dumnezeu, ce sunt suferințele, să nu-și ajungă scopul de a ne face mai buni, dar să ne aducă într'o stare sufletească, în care să hulim existența bunătății lui Dumnezeu. Și cine nu crede în bunătatea lui Dumnezeu, acela e pierdut, căci nu are stea conducătoare, care să-i arete drumul în întunericul vieții. Nu credeți diavolului, care vă sopteste, că Dumnezeu e crud și tiran, dacă lasă, că o ființă vorbitoare să sufere așa de cumplit, cum suferiți voi, căci suferințele sunt dovezi ale bunătății lui Dumnezeu prin cari, El ne atrage atenția întoarsă către lucruri pământești în vârtoarea lumii. Și dacă nu vă simțiți păcătoși, dacă totdeauna ați trăit în prezența lui Dumnezeu și totuși aveți de suferit, să vă credeți distinși de El căci atunci Dumnezeu vă cercetează valoarea voastră.

Dacă privim din aceste puncte de vedere suferințele, atunci desnădejdea nu va avea putere asupra noastră și atunci în focul suferinței și în valea lacrimilor noastre sufletul nostru se va căli, se va albi, cum se căleşte și albește oțelul cel bun în foc și în apă.

Dr. Berinde Irena.

Bunavestire.

Călătorind odată în țara Italiei o regină cu numele: Iuliană, care era bună creștină catolică și cinstitoare a P. V. Mariei, a trecut într'un orașel pe lângă o biserică micuță închisă și lăsată spre a se ruina. A întrebat regina pe suita sa: cum să chiami această biserică neglijată, părăsită și derepănată? I-sa răspus: „Biserica Săracei Maria.”

Adânc scandalizată regina de atâta neglijință și impietate pentru numele de „Săracă Maria”, a donat o sumă de bani considerabilă preotului local de a se repara și aduce în ordine aceasta biserică, face o fundație pentru toate timpurile și pentru îngrijirea și înfrumășarea acestei biserice exclamând plină de reverință: „Ferească Dumnezeu, că împărăteasa cerului, mama Rescumpărătorului sufletelor noastre, care e foarte bogată în daruri pentru noi oameni această s. Mamă pe pământ să fie batjocorită cu numele de „Săracă”.

În ziua de Bunavestire să serbează începutul mântuirii neamului omenesc și arătarea tainei celei din veacuri ascunsă, Fiul lui Dumnezeu Fiul Mariei să face și Arhangelul binevestește, adevărat Arhangelul Gavril trimis de Dumnezeu în satul Nazaret la o fecioasă de vișă împărătească, cu numele: Maria, o înlimpină cu cuvintele: bucurate, cea plină de dar, Domnul este cu tine și binecuvântată esti între muieri”

„Nu te teme. Maria că ai aflat dar dela Dumnezeu. Și iată vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui Isus. Iară Maria a zis: Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău” (Luca 1. 28)

Câte cuvinte, atâtea gânduri și propusuri folositoare ne copleșesc înțim și mintea noastră. Maria este plină de haruri și aleasă la cea mai mare demnitate de a fi mama lui Dumnezeu și totuși simținduși micimea sa, să chiami și să numește: roaba Domnului iară noi goli sufletește, plini de fără delegi ne ridicăm asupra altora întinați cu aroganță și mândria deșartă Maria convinsă de crâinicia virtuții sale de „verguri” socoate a place prin aceasta mai mult lui Dumnezeu și totuși virtutea smereniei sale egalează cu fecioria ei, așa ne spune s. Bernard: dacă i-a plăcut lui Dumnezeu prin verguria sa, ea l-a conceput pe Dumnezeu prin smerenia sa”.

Fiind deci ziua de azi cea mai măreață zi din viața mamei noastre cerești, întru cât a devenit mama lui Dumnezeu și mama noastră azi ca oricând e mai aplicată Maria a ne asculta cererile, alina durerile și suferințele noastre. Deci să facem și noi ca regina Iuliana care a ordonat înfrumusețarea bisericii V. Maria punând o fundație bănească pentru aceasta ca să fie numită „biserica Mariei celei bogate”, așa și noi dacă nu dispunem de avere și bani, avem a imita virtuțile ei: ascultarea, evlaviea, credința, smerenia și veșuguria atunci Maria — maica noastră — ne va ajuta în necazurile și primejdiile noastre și cu rugăciunile sale va scoate din moarte sufletele noastre.

D. V.

Numiri. Pe cum este știut, pentru eparhia noastră a Maramureșului sunt bugetare numai trei stăle canonice. La aceste stăle sunt numiți: reverendisimii domni *Alexandru Breban* prepozit, *Dr. George Bob* vicar general episcopesc și *Ludovic Vida* canonic. Urăm nouilor demnitar viață îndelungată și roduri înbelșugate la muncă!

Papa și scrierile d-lui N. Iorga. Roma, 11. (Rador). — Sanctitatea Sa Papa, manifestându-și dorința de a avea lucrările Institutului Sud-Est European de sub direcția dlui profesor Iorga, d. Petrescu-Comen, ministrul României, prezentat astăzi Sanctității Sale aceste lucrări frumos legate în mătase albă și purtând stema pontificală.

Papa a însărcinat pe d. ministru Petrescu-Comen, să mulțumească în mod căl-

duros ilustrului profesor Iorga, adăugând că-i cunoaște vasta activitate și că-i trimite binecuvântarea Sa apostolică. (Universul)

No. 91—1931 — vic.

Cercular

cătră veneratul Cler din districtele proto-popești Sighet și Mara.

Prin aceste sunt rugați mult onorații Frați. Preoți a-și face rațiunile bisericesti cel mult până în Dumineca Tomei, având după acest termin a ieși în parohii pentru revizuirea lor.

Sighet, la 24 Martie 1931.

reveritor în Hristos frate:

Ilariu Boros

vicar for. eppal.

Scrisoarea enciclică a sfântului Părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată cătră Patriarhi, Primate, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune cătră Maica Sfântă, pentru a obține prin mijlocirea ei, întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cărticică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de orice condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunii Sighet.

Calendar săptămânal.

29 Martie 4 Aprilie 1931.

29. Dumineca 5-a în Paresimi (Ev. Marcu 10, 32) Cuv. Marcu.
 30. Luni C. Păr. Ioan Scărar † 580
 31. Marți Cuv. Ipatie
 1. Mercuri Cuv. Maria Egipt † 421
 2. Joi Cuv. Părinte Tit.
 3. Vineri Cuv. Părinte Nichita † 824
 4. Sâmbătă C. P. Iosif † 883.